

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/146/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205901
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215205901.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou vo veci starostlivosti o maloleté deti L. M., X.. XX. XX. XXXX, X., X.. XX. XX. XXXX a U., X.. XX. XX. XXXX, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom, deti rodičov G. L., X.. XX. XX. XXXX, živnostníčky, bytom A. J. Č.. XXX a C. L., X.. XX. XX. XXXX, zamestnaného Duvenbeck Slovensko s. r. o., Bratislava, bytom A. J. Č.. XXX, o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 06. 12. 2011 č. k. 3C 96/2011-49, pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na maloleté deti L. M., X.. XX. XX. XXXX, X., X.. XX. XX. XXXX C. U., X.. XX. XX. XXXX sa m e n í tak, že toto výživné sa z v y š u j e počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku na maloletú M. na 150 Eur mesačne, na maloletého X. na 100 Eur mesačne a na maloletého U. na 100 Eur mesačne, výživné je splatné k rukám matky vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom matka maloletých detí žiadala súd, aby zvýšil výživné na maloleté deti a to najmä s prihliadnutím na tú skutočnosť, že otec maloletých detí sa zamestnal, pričom žiadala, aby súd zvýšil výživné na dcéru M. na 200 Eur mesačne, na X. na 180 Eur mesačne a na U. na 150 Eur mesačne. Na pojednávaní sa matka maloletých detí pridržiavala podaného písomného návrhu a ďalej uviedla, že žiada zvýšiť výživné na maloleté deti a to na M. vo výške 150 Eur mesačne a na maloletého X. a U. po 100 Eur mesačne, pričom pri svojom výsluchu táto uviedla, že žije sama s maloletými deťmi, pracuje v Rakúsku, poberá 544 Eur prídavky mesačne na všetky tri deti a zároveň jej príjem predstavuje 650 Eur mesačne. Okrem maloletých detí ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Uviedla, že maloleté deti navštevujú M. a X. základnú školu a maloletý U. navštevuje predškolské zariadenie, s výchovou jej pomáha jej matka, ale aj otec maloletých detí, ktorý sa o maloleté deti zaujíma a snaží sa na ne prispievať aj nad rámec súdom dovtedy stanoveného výživného.

Otec maloletých detí na pojednávaní dňa 20. 11. 2015 uviedol, že s návrhom na zvýšenie výživného súhlasí, pričom poukázal na svoj príjem, avšak poukázal aj na tú skutočnosť, že napriek svojmu príjmu má určité finančné problémy rozdeliť finančné prostriedky pre potreby rodiny, keďže má zároveň aj vysoké výdavky a to najmä v súvislosti s tým, že musí splácať rôzne úvery a preto sa rozhodol aj vyhlásiť osobný bankrot a takýmto spôsobom riešiť svoju životnú situáciu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletých detí, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3C 96/2011 ako aj potvrdením o zárobku otca od jeho zamestnávateľa a správou o povesti na rodičov z miesta bydliska.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že rodičia maloletých detí nie sú manželia a títo ani nežijú v spoločnej domácnosti, pričom naposledy o výživnom na maloleté deti bolo rozhodované

rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 06. 12. 2011 č. k. 3C 96/2011-49, kedy bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na výživu detí M. a X. výživným vo výške po 30 Eur mesačne na každé z detí a na maloletého U. vo výške 26 Eur mesačne. V čase vtedajšieho rozhodovania súdu bola matka maloletých detí na materskej dovolenke, nezamestnaná, žila spolu s maloletými deťmi, zdravotný stav maloletých detí X. a U. bol dobrý a M. mala určité zdravotné problémy s čím mala matka v podstate určité zvýšené výdavky, v ostatnom výdavky na maloleté deti boli bežné. Pokiaľ sa týka otca maloletých detí, v predchádzajúcom rozhodovaní súdu otec maloletých detí bol nezamestnaný, k 01. 12. 2011 ukončil podnikanie a zaevidoval sa následne ako nezamestnaný na úrade práce v evidencii nezamestnaných. Za súčasného stavu bolo zistené, že matka maloletých detí je živnostníčka, jej príjem podľa jej vyjadrenia predstavuje 650 Eur mesačne, zároveň poberá aj prídavky na maloleté deti z Rakúska vo výške 544 Eur, zdravotný stav maloletých detí je dobrý, maloletá M. a X. navštevujú Základnú školu a maloletý U. chodí do predškolského zariadenia v mieste bydliska. Pokiaľ sa týka otca maloletých detí, tento je zamestnaný u svojho zamestnávateľa Duvenbeck Slovensko, kde pracuje ako vodič kamiónu a podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa, jeho priemerný mesačný zárobok spolu s diétami predstavuje mesačne 1.491,25 Eur. Ani jeden z rodičov okrem maloletých detí ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Porovnaním okolností, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie o výživnom v predchádzajúcom období s okolnosťami zistenými za súčasného stavu súd dospel k záveru, že bola splnená hmotnoprávna podmienka pre zmenu výšky výživného, ktorou je zmena pomerov. Bolo nesporne preukázané, že naposledy súd o výživnom na maloleté deti rozhodoval v decembri 2011, pričom v čase vtedajšieho rozhodovania súdu tak ako to bolo vyššie uvedené, otec maloletých detí bol nezamestnaný, nemal žiaden príjem a tiež aj matka maloletých detí bola na materskej dovolenke a jej príjem predstavovali len rodičovské dávky, pričom za súčasného stavu došlo k zmene pomerov na strane obidvoch rodičov a to tým, že obidvaja sú v pracovnom procese, matka maloletých detí je živnostníčka, vykonáva funkciu opatrovateľky v Rakúsku a jej zárobok po odpočítaní odvodov predstavuje mesačne 650 Eur, zároveň táto poberá ešte prídavky na maloleté deti, tiež otec maloletých detí je zamestnaný a jeho príjem mesačne podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa činí 1.491 Eur. Súd zároveň poukazuje aj na zmenu pomerov na strane maloletých detí, pričom od posledného rozhodovania súdu o výživnom na maloleté deti, deti povyrástli, od uvedenej doby uplynuli 4 roky, maloletý X. C. M. navštevujú základnú školu, pričom X. dochádza do Základnej školy do Veľkej Čalomije s čím má matka zvýšené finančné výdavky a to na cestovné, zároveň pokiaľ sa týka maloletého U., v súčasnej dobe tiež na jeho strane došlo k zmene pomerov a to tým, že v súčasnej dobe navštevuje toto dieťa predškolské zariadenie, aj s týmto má matka zvýšené finančné výdavky, zdravotný stav všetkých detí je dobrý. Už len s prihliadnutím na uvedené, teda na tú skutočnosť, že obidvaja rodičia sa zamestnali a teda otec maloletých detí ako povinný, keďže on nemá maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti pracuje s vyššie uvedeným príjmom, z tohto príjmu je on schopný plniť si vyživovaciu povinnosť vo výške tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku aj s prihliadnutím na to, že má on zvýšené výdavky z titulu splácania rôznych úverov. Súd zároveň v tejto súvislosti poukazuje aj na tzv. valorizačnú klauzulu, ktorá je obsiahnutá v ods. 3 vyššie citovaného zákonného ustanovenia a uvedená valorizačná klauzula umožňuje tiež súdu, aby v prípade, ak rozhoduje o zmene pomerov zohľadnil aj zmenu výšky životných nákladov je zrejma napríklad z cien spotrebného koša, resp. iných ekonomických ukazovateľov, pričom vývoj životných nákladov predstavuje takú objektívnu okolnosť, ktorá by už len sama o sebe mohla odôvodniť zmenu výšky výživného. V tejto súvislosti opätovne súd poukazuje na tú skutočnosť, že naposledy o výživnom na maloleté deti bolo rozhodované pred štyrmi rokmi, preto potom súd výživné zvýšil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.